

La fotografia, el cos humà i el pas del temps

ABEL FIGUERES

EXPOSICIONS

Pere Formiguera, *Cronos*.
CENTRE D'ART SANTA MÒNICA.
Rambla Santa Mònica, 7.
Barcelona. Fins al
31 de maig.

Pere Formiguera presenta, en aquesta Primavera fotogràfica, una exposició de 558 retrats realitzats a les mateixes persones al llarg de deu anys. Es tracta d'una selecció de fotografies que pertanyen al projecte *Cronos* -començat el gener de 1990-, que consisteix, precisament, a retratar, un cop al mes i durant deu anys, 32 persones.

Són retrats frontals, de perfil, d'esquena, de tors, de mig cos, de tres quarts, de cos sencer, individuals o per parelles, en sèries de tres, sis, nou i moltes imatges més, en seqüències curtes o molt llargues, que presenten els cossos nus sobre fons neutres, sense cap mena d'escenografia o decoració.

Són imatges que mostren, de manera seqüenciada, el pas del

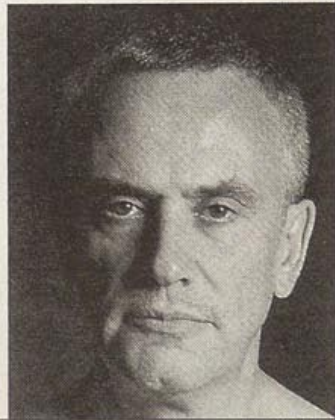
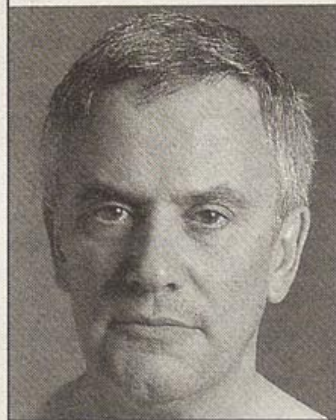
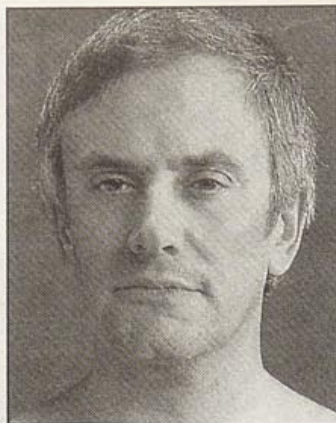
temps; una dimensió que, molt sovint, hom nega a la fotografia per donar tot el protagonisme a la instantaneïtat, fins a arribar a reemplaçar el mateix substantiu pel d'*instantània*.

L'autor en fa esment quan recorda que a la fotografia se li ha negat la dimensió temporal tot afegint que la seva primera motivació, a l'hora de dur a terme aquest treball, va ser atrapar el temps. La paradoxa instantaneïtat *versus* temporalitat és, per tant, una de les principals característiques d'aquesta mostra.

COS HUMÀ COM A TEMA

Una altra de les característiques del projecte és l'elecció del cos humà nu com a tema. Cal no oblidar que el cos ha estat un dels temes centrals de l'art occidental des del Renaixement.

En aquesta ocasió, els cossos o rostres escollits no són els de models professionals sinó els dels seus familiars -començant pels pares- i els dels amics més íntims. Aleshores, el treball assoleix també una dimensió que el connecta amb els diaris personals i amb les autobiografies tot augmentant, d'aquesta ma-

'SANTI, ABRIL 1991; ABRIL 1993; ABRIL 1996; ABRIL 1999'

PERE FORMIGUERA

nera, les diverses connotacions i les implicacions de l'autor amb la seva obra.

L'exposició necessita la col·laboració activa del visitant. Qui vulgui copsar els canvis de les imatges -a vegades subtils i imperceptibles- haurà d'invertir un cert temps per tal que la seva vista pugui recórrer totes les fotografies i completar la seqüència. Aquest temps de lectura és suggerit per l'autor en la fitxa tècnica de les obres.

Les diferents cadències dels canvis, segons l'edat del retratat, molt més notables en el cas

dels més joves i més discrets i imperceptibles en el cas dels adults, donaran una particular adjectivació a aquest singular recorregut visual.

Tot plegat fa que *Cronos* sigui una exposició fotogràfica impactant i precisa sobre el pas del temps i sobre les persones, sobre el temps reflectit en els nostres cossos, sobre les transformacions, sobre els records i la memòria, és a dir, una exposició sobre la vida mateixa. I també sobre la mort, sobre allò que ja no hi és, sobre la desaparició, sobre allò que no tornarà.